

KWARTALNIK TARNOGRODZKI

ISSN 1509-3735

NUMER 29

ROK VIII

2006

POKŁON TRZECH KRÓLI
Peter Paul Rubens

WESOŁYCH ŚWIĄT

W wigilijny wieczór, kiedy opłatkiem łamać się będziemy,
niechaj szczęście, miłość i pojednanie
zagoszczą w sercach Waszych.

Składamy Państwu życzenia prawdziwie radosnych
świąt Bożego Narodzenia
oraz uśmiechu, życzliwości i obfitości Łask Bożych
na każdy dzień roku 2007.

Szczęśliwa gwiazda i pomyślny los niech będą z Wami.

Przewodniczący Rady Miejskiej

mgr Janusz Skubisz

Burmistrz Tarnogrodu

mgr inż. Eugeniusz Stróż

Bożego Narodzenia
ta noc jest dla nas święta.
Niech idą w zapomnienia
niewoli gnuśne pęta.
Daj nam poczucie siły
i Polskę daj nam żywą,
by słowa się spełniły
nad ziemią tą szczęśliwą.
Jest tyle sił w narodzie,
jest tyle mnogo ludzi;
Niechże w nie duch Twój wstąpi
i śpiące niech pobudzi.

Stanisław Wyspiański

Modlitwa na Dzień Bożego Narodzenia

BOŻE NARODZENIE W STAROPOLSKIEJ KUCHNI

Boże Narodzenie jest w Polsce obok Wielkanocy najuroczyściej obchodzonym świętem. Święto to – kameralne, rodzinne, przeważnie spędzane w gronie najbliższych nam ludzi – sięga tradycjami pogańsko-słowiańskich czasów. Szczególnie wieczerza wigilijna, jedyny już chyba uroczysty posiłek w kuchni polskiej, w którym tak wyraźnie zachowały się ślady obrzędów z czasów przed wprowadzeniem chrześcijaństwa do Polski. Do wieczerzy wigilijnej zasiadano z zapadnięciem zmroku, z chwilą ukazania się pierwszej gwiazdy, pilnie wypatrywanej przez dzieci. Zaczynano od dzielenia się opłatkiem połączonym ze składaniem sobie życzeń. Jest to chwila wzruszająca, jak żadna inna w roku, wywołująca wiele wspomnień sięgających dzieciństwa i młodości, chwila przesłonięta smutkiem po tych, którzy już na zawsze odeszli, i zarazem rozjaśniona wiecznie płonąca w sercach ludzkich nadzieją pełnego szczęścia.

Najwięcej z pradawnych zwyczajów związanych z Bożym Narodzeniem przetrwało i żyje na wsi, choć wiele z nich zachowały i „miejskie święta”.

Na wsi stawia się często w izbie, w której odbywa się wieczerza wigilijna, niewymłócone snopy zboża w czterech kątach lub w kącie od wschodniej strony. Po wigilii zaś tu i ówdzie utrzymał się stary zwyczaj dawania zwierzętom domowym po kawałeczku opłatka dla zapewnienia im zdrowia oraz pięknego przychówku. Wierzono, iż o północy zwierzęta rozmawiają ludzkim głosem, lecz podsłuchanie takiej rozmowy nie przynosiło szczęścia.

Dość powszechnym zwyczajem, również i w miastach, jest kładzenie siana pod obrus, którym nakryto stół wigilijny. Natomiast dzielenie się poświęconym opłatkiem było i pozostało momentem szczególnie wzruszającym. W tej uroczystej chwili wybaczano sobie wzajemne wszelkie urazy i przewiny, pieczętując zgodę pocałunkiem.

Pamiętano również i o zmarłych. Dla nich, „dla nieobecnych”, stawiano na stole oddzielne nakrycie, na które kładziono odrobinę każdej potrawy i kawałeczek opłatka.

Staropolskie opłatki były różnokolorowe i bardzo ozdobne. Dziś wypieka się, również wytłaczane ozdobnie, opłatki białe.

Ale najpiękniejszym chyba ze staropolskich zwyczajów wigilijnych było zapraszanie na wieczerzę ludzi samotnych. Nikt bowiem nie powinien czuć się opuszczonym i smutnym.

Polskie kolędy, często bardzo stare, należą do klejnotów polskiej pieśni ludowej i religijnej. Spotykamy wśród nich melodie taneczne w rytmie mazura, oberka, krakowiaka, poloneza, w tekstach zaś również i akcenty humorystyczne, satyryczne, a nawet i społeczne. Dla wielu Polaków żyjących z daleka od kraju były i są nadal wzruszającym symbolem polskości.

Krakowskie szopki są często prawdziwymi arcydziełami sztuki ludowej. Również szopki urządzane w kościołach mają dawne tradycje.

Zanika nieestety piękny zwyczaj odwiedzania domów przez kolędników, niosących na drążku wielką, różnobarwną, oświetloną

gwiazdę. A jest to obyczaj stary, już w XVII wieku ogólnie znany.

A teraz – zagłębimy do staropolskiej kuchni w okresie bezpośrednio poprzedzającym Boże Narodzenie.

Ruch panuje w niej niebywale. Zapachy i aromaty mieszają się, tworząc prawdziwą symfonię utkaną z wielu podniecających apetyt i wyobraźnię woni. Wprawdzie niektóre tradycyjne bożonarodzeniowe specjały można dziś kupić gotowe, lecz nie mogą one równać się z potrawami, które w wielu rodzinach przygotowuje się według przekazywanych z pokolenia na pokolenie przepisów.

Wieczerza wigilijna była posiłkiem postnym. Wszystkie potrawy przyrządzano na oleju, oliwie lub maśle. Wigilia składała się w co zamożniejszych domach szlacheckich, domach mieszczańskich i bogatych klasztorach z dwunastu dań, ilu było apostołów.

Dominowały dania rybne przyrządzane na najprzeróżniejsze sposoby, wśród których nie mogło zabraknąć słynnego karpia (lub szczupaka) w szarym sosie. Wigilię otwierała jedna z tradycyjnych zup wigilijnych: barszcz

czerwony z uszkami, zupa grzybowa lub – rzadziej – migdałowa. Największą popularnością cieszył się barszcz, klasyczna zupa staropolskiej kuchni.

Oprócz dań rybnych podawano sławny staropolski groch z kapustą, potrawy z grzybów suszonych, kompoty z suszonych owoców, głównie ze śliwek, we wschodnich częściach Polski słynną kutię oraz świąteczne ciasta. Dziś takie wigilie – giganty należą do bezpowrotnej przeszłości. Nie posiadamy apetytów naszych przodków, których zaspokajanie pochłaniało nieraz całe fortuny.

Ale wigilie urządzamy nadal, jest w nich bowiem nie tylko poezja tradycji, lecz i atmosfera rodzinnego ciepła. A smak i ceremoniał tradycyjnych potraw wigilijnych posiadają dar ich wywoływania, pozwalając sięgnąć wspomnieniami w przeszłość i marzeniami w przyszłość.

Opowieść o polskim Bożym Narodzeniu uzupełnimy staropolskimi przepisami na potrawy wigilijne:

BARSZCZ WIGILIJNY

Barszcz czerwony, buraczany, jest chlubą staropolskiej kuchni. Najstarszy zachowany przepis pochodzi z początku XVI wieku. Istnieją dwie klasyczne wersje czerwonego barszczu: postna na Boże Narodzenie oraz wielkanocna na wywarze mięsny. Czerwony barszcz figuruje w Polsce w menu najwykwintniejszych przyjęć. Obie wersje przyrządza się na naturalnym kwasie buraczanym. Kiszenie buraków jest bardzo proste i łatwe: dokładnie umyte buraki/ tzw. ćwikłowe/, obrane i pokrajane w cienkie plastry, układamy w słoju i zalewamy letnią wodą, tak by pokryła buraki. Na wierzch kładziemy kromkę razowego chleba, co znacznie przyspiesza proces kiszenia. Słój obwiązujemy gazą i stawiamy w najcieplejszym kącie kuchni. Po czterech, pięciu dniach ostrożnie usuwamy pianę, jaka się uformuje na powierzchni, i zlewamy do czystych butelek klarowny, rubinowoczerwony kwas buraczany. W szczelnie zakorkowanych butelkach i w chłodnym miejscu przechowywać możemy go kilka miesięcy.

Barszcz wigilijny, postny, przyrządzamy na esensjonalnym wywarze z jarzyn bez kapusty. Jarzyny gotujemy wraz z 4 obranymi i pokrajanymi na cienkie plastry czerwonymi buraczkami, dodając kilka ziarenek czarnego pieprzu, dwa ziarenka ziela angielskiego i mały kawałek listka laurowego. W oddzielnym garnuszku gotujemy w dwóch szklankach wody 5-8 dkg suszonych grzybów. Oba wywary, jarzynowy i grzybowy, przelewamy przez sitko i łączymy. Teraz dodajemy odpowiednią ilość kwasu buraczanego. Barszcz podgrzewamy do momentu wrzenia, lecz nie gotujemy więcej. Gdy kolor barszczu nas nie zadowala –poprawiamy go sokiem z surowego utartego na miazgę czerwonego buraka. Barszcz przysmaczamy bardzo troskliwie. Jego ostateczny szlif smakowy zależny jest od indywidualnych upodobań. Niezależnie od soli wyrównujemy smak barszczu odrobiną cukru. Kwaskowość możemy wzmocnić kieliszkiem czerwonego wytrawnego wina lub sokiem z cytryny, nigdy octem. Utarty ząbek czosnku, dodany do barszczu na kilkanaście minut przed podaniem, nada mu interesującą i peł-

ną charakteru nutę smakowo-aromatyczną. Tradycyjnym dodatkiem do barszczu wigilijnego są uszka.

KARP SMAŻONY

Oczyszczonego karpia krajemy na porcje, które solimy. Niech tak poleżą 30 minut. Następnie poszczególne porcje otaczamy w mące, maczamy w lekko ubitym widelcem jajku i obsypujemy bułką tartą. Smażymy na niezbyt silnym ogniu, na maśle, na jasny, złocisty kolor. Usmażone porcje karpia można włożyć na kilka minut do gorącego piekarnika, by ewentualnie się dopiekły. Masła przy smażeniu nie należy żałować, bo smażona w skąpej ilości tłuszczu panierowana ryba zbyt silnie się przyrumieni, znacznie tracąc na delikatnym, wykwintnym smaku. Smażony karp to najprostsze chyba, lecz bardzo smaczne danie wigilijne, cieszące się w kuchni polskiej wyjątkową popularnością. Do smażonego karpia podajemy chrzan. Można podać również, zamiast chrzanu, kapustę z grzybami. Bardzo polecamy tę prawdziwie polską i doskonałą kombinację. Dodajmy, iż karp jest w kuchni polskiej, od wieków, rybą numer jeden. Hodowany był w Polsce już w XIII wieku, w Polsce wyhodowano jedną z najszlachetniejszych odmian tej ryby – karpia królewskiego. Niektórzy amatorzy tej ryby twierdzą, iż łuska karpia królewskiego / podanego na wigilię/, ukryta w portfelu, przyciąga pieniądze.

STAROPOLSKI PIERNIK ŚWIĄTECZNY

Zanim przedstawimy staropolski przepis na piernik świąteczny, poświęcimy parę słów polskiej tradycji piernikowej. Otóż ciasto przyrządzone z dodatkiem miodu znała już kuchnia dawnych Słowian. Ale dopiero „odkrycie” przypraw aromatycznych oraz środków spulchniających ciasto uczyniło z twardego ciasta miodowego, używanego również przez Słowian w celach obrzędowych – piernik. Największą sławą cieszyły się pierniki norymberskie i toruńskie wypiekane w przepięknie rzeźbionych formach. Popularne toruńskie katarzynki znane już były w roku 1640. Staropolskie pierniki nie ustępowały jakością norymberskim. Przygotowanie ciasta piernikowego uchodziło słusznie za prawdziwą sztukę. Dojrzało ono powoli i mogło być przechowywane w stanie surowym całymi miesiącami. Miarą popularności pierników w Polsce jest fakt, iż faska z ciastem piernikowym stanowiła nierzadko część posagu polskich panien szlacheckich i mieszczańskich. Bardzo korzenne i mało słodkie pierniki przegryzano do wódki, słodkie i z bakaliami podawano na wety.

Nie wiadomo, według jakiego przepisu piekła pierniki Rzepicha, gdyż najstarsze pochodzą z XVII wieku :

„... Weź miodu, ile chcesz. Wlej do niego gorzałki mocnej sporo i wody nieco, smaź powoli szumując, aż będzie gęste, lej go wtedy do niecki, a przydaj imbiru, goździków, cynamonu, gałek, hanyżu nietłuczonego, skórek cytrynowych, a jak letni będzie, syp mąki żytniej...”.

Dawne polskie przysłowie zapewnia, iż najlepszymi rzeczami w Polsce ongiś „ gdańska gorzałka, toruński piernik, krakowska panna i warszawski trzewik ”.

Oto przepis na ciasto piernikowe, które można przygotować na 4 tygodnie przed pieczeniem i upiec na 3-4 dni przed świętami. Surowe ciasto musi dojrzeć nie mniej niż 2 tygodnie w chłodnym miejscu. ½ kg prawdziwego miodu, 2 szklanki cukru, 25 dkg smalcu/ lub masła/ podgrzać stopniowo, niemal do zawrzenia. Masę ochłodzić. Do chłodnej lub zaledwie letniej masy dodajemy stopniowo, wyrabiając ciasto ręką, 1 kg mąki pszennej, 3 całe jaja, 3 ścięte łyżeczki sody oczyszczonej, rozpuszczonej w ½ szklance zimnego mleka, ½ łyżeczki soli oraz 2-3 torebki korzennych przypraw do piernika / cynamon, imbir, goździki, kardamon/. Można też dodać do ciasta garść pokruszonych orzechów i 3 łyżki drobno posiekanej, usmażonej w cukrze skórki pomarańczowej. Bardzo starannie wyrobione ciasto, po nadaniu mu kształtu kuli, wkładamy do kamionkowego garnka, przykrywamy czy-

stą lnianą ściereczką i umieszczamy w chłodnym miejscu, by powoli dojrzało. Dojrzałe ciasto dzielimy na 2-3 części i po rozwałkowaniu pieczemy na blasze. Bezpośrednio po upieczeniu placki są twarde, lecz po 2-3 dniach skruszeją i niemal rozplływają się w ustach. Ochłodzone placki układamy lekko rozgrzanym, dobrze wysmażonym, prawdziwym powidłem śliwkowym. Bezpośrednio po przełożeniu piernik nakrywamy arkuszem czystego papieru. Piernik staropolski długo zachowuje świeżość, zwłaszcza jeśli będziemy go przechowywać w chłodnym miejscu.

Materiał opracowano na podstawie książki Marii Lemnis oraz Henryka Vitry „W STAROPLSKIEJ KUCHNI I PRZY POLSKIM STOLE”.

HISTORIA KOPCA TADEUSZA KOŚCIUSZKI W TARNOGRODZIE

Z inicjatywy Jana Składnika – nauczyciela, pierwszego kierownika Niższej Szkoły Średniej w Tarnogrodzie, proboszcz parafii Tarnogród – ksiądz Malinowski zgłosił podczas nabożeństwa wczesną jesienią 1917 roku propozycję, aby usypać kopiec ku czci wielkiego Polaka – Tadeusza Kościuszki, w 100. rocznicę jego śmierci. Odzew parafian i okolicznych mieszkańców był natychmiastowy. Z radością przystąpiono do prac na Przedmieściu Błonie. Sypanie odbywało się w ten sposób, iż chłopcy orali pastwisko konnymi pługami. Darnie trawy wraz z ziemią zwożono, znoszono i tworzone kopiec. W wydarzeniu tym wzięła udział nieomal połowa mieszkańców Tarnogrodu i nie tylko: miejscowa inteligencja, chłopcy z pobliskich wsi, a także ziemianstwo z okolicznych dworów, między innymi pan Wojciechowski – dzierżawca majątku w Woli Różanieckiej i dzierżawca wyznania mojżeszowego Welcher, prawdopodobnie z miejscowości Gózd Lipiński. Na kopiec z wielką paradą w dwie lub trzy pary koni zwożono duże głazy, które są tam do dzisiaj. Miały być na nich wyryte napisy od mieszkańców okolicznych wsi.

Po usypaniu kopca Tadeusza Kościuszki 15 X 1917 roku odbył się wiec. Głos między innymi zabrali: ksiądz Malinowski - proboszcz tutejszej parafii, Michał Bień senior – mieszkaniec Tarnogrodu, pan Korba z Przymiarek – wójt gminy Księżpol. Cytuję zapamiętane przez mojego dziadka Wincentego Dołomisiewicza, który miał wówczas 22 lata, a powtórzone przez ojca, słowa wójty: „Zdawało się, że Polski nie ma, a tymczasem Polska jest. A Polacy wyrosli jak grzyby w lesie. Czy widzicie tę wstęgę na kopcu – symbol naszej

polskości?!”

Imię Tadeusza Kościuszki nadano też i szkole, nosiła ona następującą nazwę: Niższa Szkoła Średnia im. Tadeusza Kościuszki w Tarnogrodzie Polska Macierz Szkolna. Powstała w 1917 roku i okres jej istnienia był krótki.

Po odzyskaniu niepodległości w 1918 roku odbywały się tutaj wiece związane z obchodami Konstytucji 3 maja. Miało to miejsce aż do 1947 roku, z wyłączeniem lat wojny 1940 – 1945. Później nastąpił długi okres przerwy aż po lata dziewięćdziesiąte, kiedy przywrócono święto 3 - majowe i dawnym zwyczajem przy kopcu Tadeusza Kościuszki obchodzi się je obecnie.

Napis, który widnieje na kopcu od wschodniej strony, a został wyryty na tablicy z różowego kamienia, jest następującej treści: „TADEUSZOWI KOŚCIUSZCE W SETNĄ ROCZNICĘ ZGONU 1917 ROKU – MIESZKAŃCY TARNOGRODU”.

Opracowała Elżbieta Dorota Dołomisiewicz
na podstawie wspomnień ojca
– Karola Dołomisiewicza

Tarnogród, 1 I 1999 r.

ZADUSZKI 2006 - ODESZLI OD NAS

Mamy w roku dwa dni szczególne: 1 i 2 listopada, poświęcone tym, którzy odeszli i są po tamtej stronie życia. Dwa dni, które każdy z nas przeżywa w jakiś bardzo osobisty sposób, bo ma kogoś bliskiego, kto już nie żyje. Dzień Wszystkich Świętych jest bardzo uroczysty, ze specjalnym ceremoniałem, z mnóstwem kwiatów i świateł, głośniejszych i cichych modlitw.

Zaduszki są osobiste, ciche. Przybliżają do tych, których już nie ma wśród nas – do osób bliskich, kochanych. Wtedy najczęściej rozmyślamy o przemijaniu, o życiu ziemskim zmarłego, o uczuciu, jakie nas łączyło z tą osobą. Można się zadumać nad przeszłością i nad sensem życia doczesnego. W pierwszym momencie zostawimy bowiem wszystko, jak oni zostawili. Pokój ich duszom. Cześć ich pamięci. Z naszej gminy w kilkunastu ostatnich miesiącach odeszli:

1. Abramek Janina, Luchów Dolny,
zm. 2006-04-12	26. Gruca Helena, Tarnogród,
zm. 2005-12-20
2. Bartosik Stanisław, Tarnogród,
zm. 2006-09-23	27. Grudzińska Czesława, Tarnogród,
zm. 2006-06-11
3. Bełżek Cecylia, Różaniec Pierwszy,
zm. 2006-09-27	28. Gurdziel Paraskiewa, Wola Różaniecka,
zm. 2006-10-31
4. Bodek Janina, Tarnogród,
zm. 2006-07-28	29. Hadacz Hubert Marcin, Różaniec Pierwszy,
zm. 2005-09-28
5. Borek Józef, Luchów Górny,
zm. 2005-12-21	30. Iskra Katarzyna, Różaniec Pierwszy,
zm. 2006-09-04
6. Budzyń Franciszek, Tarnogród,
zm. 2006-03-18	31. Jendruszko Arkadiusz, Różaniec Pierwszy,
zm. 2006-07-16
7. Budzyńska Józefa, Luchów Dolny,
zm. 2006-03-19	32. Kamińska Janina, Luchów Dolny,
zm. 2005-12-14
8. Buńko Jan, Wola Różaniecka,
zm. 2005-11-07	33. Kamiński Jan, Luchów Dolny,
zm. 2006-10-23
9. Cybulska Maria, Luchów Górny,
zm. 2005-12-05	34. Kamiński Stanisław, Luchów Dolny,
zm. 2006-10-05
10. Czarna Janina, Różaniec Drugi,
zm. 2006-05-17	35. Kapuśniak Franciszek, Wola Różaniecka,
zm. 2006-08-07
11. Drzał Janina, Różaniec Pierwszy,
zm. 2006-02-10	36. Karpik Feliks, Tarnogród,
zm. 2005-10-11
12. Dyjak Feliksa, Luchów Dolny,
zm. 2006-08-31	37. Karwan Roman Czesław, Tarnogród,
zm. 2006-05-03
13. Falandysz Stefania, Tarnogród,
zm. 2006-06-11	38. Kędzierska Maria, Luchów Górny,
zm. 2005-09-16
14. Fijałkowska Janina, Tarnogród,
zm. 2006-01-04	39. Komosa Krystyna, Różaniec Pierwszy,
zm. 2006-10-22
15. Fijałkowski Mirosław, Tarnogród,
zm. 2006-03-26	40. Komosa Jan, Tarnogród,
zm. 2006-05-16
16. Filist Andrzej, Wola Różaniecka,
zm. 2006-10-07	41. Koncewicz Roch, Tarnogród,
zm. 2006-05-12
17. Fus Franciszka, Tarnogród,
zm. 2005-08-10	42. Konopka Krystyna, Tarnogród,
zm. 2006-10-31
18. Gałka Józef, Tarnogród,
zm. 2006-04-21	43. Kowalczyk Helena, Różaniec Drugi,
zm. 2005-10-07
19. Gałka Marianna, Wola Różaniecka,
zm. 2006-06-01	44. Kraczek Krzysztof Michał, Tarnogród,
zm. 2005-10-17
20. Gałka Feliks, Różaniec Pierwszy,
zm. 2006-07-11	45. Kraczek Michał, Tarnogród,
zm. 2006-08-31
21. Gąsior Feliks, Tarnogród,
zm. 2005-09-13	46. Krasowska Anna, Luchów Górny,
zm. 2005-09-27
22. Gleń Jan, Wola Różaniecka,
zm. 2006-08-01	47. Krasowska Janina, Tarnogród,
zm. 2006-01-29
23. Gontarz Leonarda, Tarnogród,
zm. 2006-09-25	48. Krasowski Stanisław Michał, Tarnogród,
zm. 2006-10-12
24. Grelak Józef, Wola Różaniecka,
zm. 2006-11-07	49. Krasowski Stanisław, Luchów Dolny,
zm. 2006-10-07
25. Grelak Aniela, Wola Różaniecka,
zm. 2006-01-27	50. Kryń Aniela, Różaniec Drugi,
zm. 2005-09-17

51. Kurko Jan, Tarnogród,
zm. 2006-03-30
52. Kutys Krzysztof, Tarnogród,
zm. 2005-10-04
53. Kyc Stanisław, Luchów Dolny,
zm. 2006-04-28
54. Larwa Wiktor, Luchów Górny,
zm. 2006-06-04
55. Larwa Michał, Różaniec Drugi,
zm. 2005-09-14
56. Larwa Antoni, Różaniec Pierwszy,
zm. 2006-04-02
57. Larwa Józef, Różaniec Drugi,
zm. 2006-09-19
58. Lembryk Karolina, Tarnogród,
zm. 2005-10-22
59. Lis Antonina, Tarnogród,
zm. 2006-04-22
60. Lis Józefa, Różaniec Pierwszy,
zm. 2006-09-12
61. Lisek Janina, Tarnogród,
zm. 2006-09-22
62. Lisek Katarzyna, Tarnogród,
zm. 2006-10-26
63. Łuszczek Jan, Tarnogród,
zm. 2006-03-15
64. Mach Katarzyna, Wola Różaniecka,
zm. 2006-07-24
65. Maciejkowicz Ryszard, Luchów Dolny,
zm. 2006-11-18
66. Majcher Jan Szczepan, Luchów Dolny,
zm. 2005-11-02
67. Małek Jan, Różaniec Drugi,
zm. 2006-01-27
68. Masztalewicz Jan, Tarnogród,
zm. 2005-09-01
69. Maśko Bożena, Tarnogród,
zm. 2006-08-24
70. Maśko Józef, Tarnogród,
zm. 2006-09-26
71. Mazurek Marian Andrzej, Tarnogród,
zm. 2006-09-12
72. Mazurek Anna, Luchów Górny,
zm. 2005-10-23
73. Michajluk Kazimierz, Tarnogród,
zm. 2006-09-12
74. Micyk Janina, Tarnogród,
zm. 2005-11-30
75. Mulawa Aniela, Tarnogród,
zm. 2006-10-18
76. Mulawa Feliks, Tarnogród,
zm. 2006-03-03
77. Niedzielski Stanisław, Tarnogród,
zm. 2005-10-17
78. Nocek Edward, Różaniec Pierwszy,
zm. 2006-09-02
79. Orzeł Józef, Różaniec Drugi,
zm. 2006-04-25
80. Ostasz Maria, Luchów Dolny,
2006-01-01
81. Ożga Elżbieta, Wola Różaniecka,
zm. 2006-05-09
82. Padyjasek Aniela, Różaniec Drugi,
zm. 2006-07-28
83. Piętak Stanisława, Wola Różaniecka,
zm. 2005-09-16
84. Piętak Franciszka, Różaniec Drugi,
zm. 2006-04-21
85. Pikuta Aniela, Wola Różaniecka,
zm. 2006-07-29
86. Pszczoła Michał, Tarnogród,
zm. 2006-06-02
87. Pszczoła Aniela, Tarnogród,
zm. 2006-04-25
88. Radomski Henryk Apoloniusz, Tarnogród,
zm. 2006-02-17
89. Rogala Ryszard Emil, Tarnogród,
zm. 2006-01-03
90. Ryczko Anna, Tarnogród,
zm. 2005-09-20
91. Sas Leon, Tarnogród,
zm. 2006-09-09
92. Serafin Jan, Różaniec Drugi,
zm. 2005-10-03
93. Sereda Ewa, Tarnogród,
zm. 2005-12-23
94. Sidor Jan Zdzisław, Tarnogród,
zm. 2006-06-11
95. Sikora Józef, Tarnogród,
zm. 2006-01-18
96. Szeliga Katarzyna, Tarnogród,
zm. 2006-11-13
97. Szkoda Marianna, Wola Różaniecka,
zm. 2006-01-05
98. Szkoda Józefa, Różaniec Drugi,
zm. 2006-02-14
99. Szmolda Helena, Luchów Górny,
zm. 2006-01-18
100. Szwedo Franciszek, Różaniec Pierwszy,
zm. 2005-10-23
101. Szymanik Irena Marianna, Tarnogród,
zm. 2006-01-06
102. Szymański Adolf, Tarnogród,
zm. 2006-05-17
103. Śmieciuch Janina, Tarnogród,
zm. 2006-07-23
104. Świtała Stanisław, Luchów Górny,
zm. 2006-10-21
105. Tylus Tadeusz, Tarnogród,
zm. 2006-04-08
106. Wardach Jan, Luchów Górny,
zm. 2006-01-30
107. Właz Stanisława, Tarnogród,
zm. 2006-02-28
108. Wysocka Maria, Tarnogród,
zm. 2005-12-26
109. Zwolińska Agnieszka, Różaniec Drugi,
zm. 2006-08-25

TARNOGRODZKIE RODOWODY

Tarnogród, rok 1937 . Zdjęcie wykonane w ogrodzie państwa Waissów na Michalinówce. Nauczyciele i członkowie Komisji Wojskowej RKU w Biłgoraju.

Od lewej: p.Zięba - nauczycielka z Luchowa Dolnego, Józefa Smutek z Tarnogrodu, Helena Grunert z Luchowa Górnego, dwóch członków Komisji Wojskowej ,dalej nauczyciele z Tarnogrodu: p.Sacharukowa, Maria Karwan , Antoni i Zofia Waissowie. Wyżej mec. Pollok, na lewo członek Komisji. Następnie Feliks Karwan - kierownik szkoły. W środku u dołu członek Komisji Wojskowej z córeczką Sacharukowej i synek Waissów Dyzio / z pieskiem /.

KULTURA, OŚWIATA

TARNOGRODZKIE JUBILEUSZE, TARNOGRODZKIE SEJMIKOWANIE

*„Naród jest tą wielką wspólnotą ludzi,
których łączą różne spoiwa, ale nade
wszystko właśnie kultura. Naród istnieje
<<z kultury>> i <<dla kultury>>...”*

Jan Paweł II

W dniach 13 – 15 października 2006 roku Tarnogrodzki Ośrodek Kultury już po raz 23. gościł najlepsze, wytypowane z pięciu regionalnych sejmików rejonowych zespoły obrzędowe. Święto wiejskiego teatru zbiegło się z jubileuszem 50-lecia TOK, 30-lecia Kapeli Ludowej i Klubu Seniora oraz 45-leciem pracy dyrektora placówki Władysława Dubaja, dlatego obchodzone było wyjątkowo uroczystie. Rozpoczęło się jak co roku barwnym korowodem Tarnogrodzkiej Kapeli Ludowej, Strażackiej Orkiestry Dętej oraz zespołów uczestniczących w tegorocznym sejmikowaniu.

Otwarcia XXIII Ogólnopolskiego Sejmiku Wiejskich Zespołów Teatralnych dokonał Burmistrz Tarnogrodu Michał Dec. Po powitaniu gości Wojewoda Lubelski

Wojciech Żukowski oraz przedstawicielka Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego Agnieszka Czerniak wręczyli odznaczenia państwowe, które Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej przyznał następującym osobom:

Helenie Zając /pracownicy TOK/ Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski

Grażynie Księżyckiej /Wiceprzewodniczącej Rady Miejskiej w Tarnogrodzie/ Złoty Krzyż Zasługi

Józefowi Czarnemu /kierownikowi artystycznemu Strażackiej Orkiestry Dętej/ Srebrny Krzyż Zasługi

Renacie Ćwik /pracownicy TOK/ Brązowy Krzyż Zasługi

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego na wniosek Marszałka Województwa Lubelskiego nadał Władysławowi Dubajowi Srebrny Medal Zasłużony Kulturze GLORIA ARTIS.

Odznaką Honorową Zasłużony dla Kultury Polskiej Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego wyróżnił Zofię Kraczek, a dyplomem uznania Tarnogrodzki Ośrodek Kultury.

Zarząd Województwa Lubelskiego uhonorował TOK

Teatr Wiejski z Sitna, GOK w Borkach z siedzibą w Woli Osowińskiej /pow. radzyński, woj. lubelskie/ - za bardzo udane połączenie formy obrzędowej i dramatycznej oraz głęboko osobiste przedstawienie fragmentu historii Polski w spektaklu „WIGILIA”.

Nagroda Marszałka Województwa Lubelskiego /700,-/

Zespół „Kaprys” z Woli Uhruskiej /pow. włodawski, woj. lubelskie/ - za udany scenariusz stworzony w formie „teatru rozmowy” i pełne temperamentu komediowe aktorstwo w przedstawieniu „ODWIEDZINY ŚWIEKRY”.

Nagroda Związku Gmin Lubelszczyzny /700,-/

Zespół Teatralny „Zielawa” z Rossosza /pow. bialski, woj. lubelskie/ - za odwagę w wykorzystaniu przestrzeni przy obrzędzie korowodu wiosennego oraz ciekawy repertuar muzyczny w widowisku „NA ULICY SZYROKIEJ – WIOŚNIANKI”.

Nagroda Starosty Biłgorajskiego /700,-/

Zespół „Sieniawczanie” z Sieniawy /pow. krośnieński, woj. podkarpackie/ - za bardzo staranne odtworzenie wieczery wigilijnej i poziom aktorstwa wielopokoleniowego zespołu w spektaklu „WILIJA”.

Nagroda Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Starosty Biłgorajskiego /700,-/

Zespół Śpiewaczo-Obrzędowy „Kliczkowianki” z Kliczkowa Małego /pow. sieradzki, woj. łódzkie/ - za wyróżniające aktorstwo w ciekawym poznawczo przedstawieniu „WIELGO SOBOTA”.

Nagroda Burmistrza Tarnobrogu, Związku Gmin Lubelszczyzny oraz Przewodniczącego Rady Miejskiej w Tarnobrogu /700,-/

Koło Gospodyń Wiejskich z Męciny /pow. limanowski, woj. małopolskie/ - za wyjątkową dbałość o kultywowanie lokalnego języka oraz niezwykłą staranność w scenicznym jego wykorzystaniu w widowisku „PIECZENIE CHLEBA”.

Nagroda Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Marszałka Województwa Lubelskiego, Dyrektora Wojewódzkiego Ośrodka Kultury w Lublinie /700,-/

Zespół „Lubominianki” z Boniewa /pow. włocławski, woj. kujawsko-pomorskie/ - za dynamiczny, radosny spektakl „POPIELINY”, oparty na świetnym scenariuszu, doskonale zagrany przez wszystkich wykonawców.

Nagroda Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego /700,-/

wego /700,-/

Oto dowody uznania dla najwybitniejszych osobowości tegorocznego sejmiku:

Nagroda rzeczowa Oddziału Wojewódzkiego TKT w Lublinie dla Marianny Dziegielewskiej za scenariusz i reżyserię spektaklu „Popieliny”.

Nagrody rzeczowe Tarnogrodzkiego Towarzystwa Regionalnego, które otrzymali:

Benedykt Popko za pomysł inscenizacji spektaklu „O Kubiku z Czarnego Dunajca”

Anna Smoleń z KGW w Męcinie za rolę gospodyni w „Pieczeniu chleba”

Genowefa Franek za rolę matki w przedstawieniu „Odwiedziny świekry”.

Nagroda Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury dla Anieli Halczuk za przygotowanie strony muzycznej przedstawienia „Na ulicy Szerokiej – wiośnianki”.

Na jubileusz 50-lecia Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury licznie przybyli goście z całej Polski, w tym najwyższe władze województwa lubelskiego, placówek kultury i lokalnych mediów. Mieliśmy zaszczyt gościć przedstawicielkę Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego Agnieszkę Czerniak, Wojewodę Lubelskiego Wojciecha Żukowskiego, z-cę Dyrektora Departamentu Edukacji, Kultury i Sportu Urzędu Marszałkowskiego w Lublinie Leszka Kraczkowskiego oraz Barbarę Grzmil i Annę Szeweńko. Obecnością zaszczytili nas Wiceprzewodniczący Sejmiku Województwa Lubelskiego Jan Kowalik, Starosta Biłgorajski Stanisław Schodziński, Przewodniczący Rady Powiatu Biłgorajskiego Franciszek Piętaś, Przewodniczący Rady Wojewódzkiej Zrzeszenia Ludowych Zespołów Sportowych w Lublinie Józef Poterucha, z-ca Komendanta Powiatowej Straży Pożarnej w Biłgoraju Krzysztof Michalik, z-ca Komendanta Policji w Biłgoraju Marian Jamróz, Małgorzata Kawala z Delegatury Urzędu Marszałkowskiego w Zamościu, Adolf Krzemiński z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego-Delegatura w Radomiu i Marian Sołobodowski z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego w Warszawie. Przybyły przedstawicielki Zarządu Wojewódzkiego Towarzystwa Kultury Teatralnej Ewa Żukowska i Krystyna Chruszczewska. Zaszczytili nas obecnością przedstawiciele Wojewódzkiego Ośrodka Kultury w Lublinie i oddani przyjaciele tarnogrodzkiego sejmikowania: dyrektorzy placówki Józef Obroślak i Bogna Bender-Motyka oraz instruktorzy: Iwona Niewczas i Andrzej Sar. Gościliśmy także przedstawicieli ośrodków kultury z całego regionu: Zamojski Dom Kultury reprezentowali dyrektor Stanisław Rudy i Ewa Kowalczyk, Biłgorajskie Centrum Kultury - Maryla Olejko, Młodzieżowy Dom Kultury w Szczepieszynie - Wojciech Świergoń, Zwierzyniecki Ośrodek Kultury i Rekreacji - Marek Marcola. Obecnością zaszczytili nas także: Stefan Rosiński - Dyrektor Muzeum Ludowych Instrumentów Muzycznych w Szydłowcu oraz Małgorzata Orlewicz, reprezentująca Muzeum Etnograficzne w Warszawie.

Ci, którzy nie mogli przybyć na ogólnopolskie święto

wiejskiego teatru i jubileusz TOK, przysłali listy gratulacyjne i podziękowania. Jesteśmy wdzięczni za pamięć Tadeuszowi Sławeckiemu - Posłowi na Sejm RP, Zdzisławowi Podkańskiemu - Eurodeputowanemu do Parlamentu Europejskiego, Edwardowi Balawajderowi - Dyrektorowi Państwowego Muzeum na Majdanku, a także Annie Iskrze - Dyrektorowi Młodzieżowego Domu Kultury w Biłgoraju.

Ogólnopolskiemu Sejmikowi Teatrów Wsi Polskiej towarzyszyło wiele ciekawych wystaw i imprez. Występujące zespoły obrzędowe uczestniczyły w zajęciach warsztatowych prowadzonych przez specjalistów z Rady Artystycznej. Goście mogli obejrzeć także kilka wystaw fotograficznych, m.in. z okazji 50-lecia TOK, 30-lecia Kapeli Ludowej i Klubu Seniora, „Gorsety tarnogrodzkie z końca XVIII wieku”, „Ludzie sejmiku”. Było też stoisko z wydawnictwami lokalnymi.

Słowa podziękowania kierujemy do lokalnych mediów, które od lat przyczyniają się do promocji sejmiku nie tylko w regionie, ale także w całym kraju. Wdzięczni jesteśmy Halinie Olszewskiej z Biłgorajskiego Towarzystwa Literackiego, Aleksandrze Siołek z Katolickiego Radia Zamość oraz Iwonie Piętaś z Radia Rzeszów.

XXIII Ogólnopolski Sejmik Teatrów Wsi Polskiej nie mógłby odbyć się bez pomocy sponsorów, którzy nieprzerwanie od wielu lat wspierają starania organizatorów. W tym roku byli to: Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Urząd Marszałkowski w Lublinie, Starostwo Powiatowe w Biłgoraju, Burmistrz Tarnobrodzkiego, AMB-

RA S.A. w Woli Dużej k.Biłgoraja, VAN-PUR Rzeszów, Masarnia NIEŚCIOR w Księżpolu, Prywatna Apteka mgr. Piotra Księżyckiego oraz Bank Spółdzielczy w Tarnobrodzie. Dziękujemy serdecznie Dyrektor Szkoły Podstawowej im. Marii Curie Skłodowskiej w Tarnobrodzie Jolancie Smolak za udostępnienie kuchni, dzięki czemu panie tam pracujące przygotowały smaczne posiłki. Podziękowania należą się Teresie Jonik – Dyrektorowi Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Biłgoraju, Januszowi Skubiszowi - Dyrektorowi Zespołu Szkół Ekonomicznych im. Armii Krajowej w Tarnobrodzie i Ryszardowi Jamińskiemu - Dyrektorowi Zespołu Szkół Agrotechnicznych im. W. Witosa w Różańcu za zakwaterowanie uczestników sejmiku. Dzięki uprzejmości miejscowych zakładów pracy i pomocy Ochotniczej Straży Pożarnej, która czuwała nad bezpieczeństwem osób zgromadzonych w sali widowiskowej, impreza przebiegła pomyślnie. Widowiska utrwalane były na kasetach przez Stanisława Dołomisiewicza, a fotografie wykonali Lech Laskowski z Warszawy i Mateusz Łysakowski z Tarnobrodu.

Raz jeszcze serdecznie dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się do sprawnego przebiegu XXIII Ogólnopolskiego Sejmiku Teatrów Wsi Polskiej i bardzo uroczystego uczczenia tarnobrodzkiego jubileuszu kulturalnych.

Joanna Bulińska

JAK DOBRZE BYĆ PRZEDSZKOLAKIEM...

Niejeden z nas się o tym przekonał. Nawet ci, którzy uporczywie trzymali za szyję rodzica, nie chcąc przekroczyć progu sali. Rozpacz trwała niekiedy tygodniami, aż nadchodził dzień, gdy już i pani była „moja”, i koledzy wspaniali - z którymi można wejść w zaczarowany świat dziecięcej fantazji i stać się pielęgniarzką, odpowiedzialną mamą, mechanikiem samochodowym czy wspaniałym budowniczym. Ileż razy zaskakiwany był rodzic, słuchając nie tylko wierszyków i piosenek, ale także przekonując się, jak wiele o otaczającym świecie wie jego dziecko. Ile wzruszeń dostarczały występy z okazji różnych świąt, jak choćby Dzień Matki i Ojca czy Dzień Babci i Dziadka. Czasami też zdumiona mama usłyszała stwierdzenie: „W przedszkolu była lepsza zupa!”

Te i inne wspomnienia odżyły u każdego, kto przybył 24 października 2006 roku do Tarnobrodzkiego Ośrodka Kultury na obchody 60-lecia Przedszkola Miejskiego w Tarnobrodzie.

Uroczystość rozpoczęła Msza Święta dziękczynna, którą celebrował Ksiądz Dziekan Ryszard Sierkowski. Oprawę liturgiczną w wykonaniu dzieci, rodziców i wychowawczyń przygotowała s. katecheta Damiana – Ewa Bubenko. W czasie nabożeństwa dziękowaliśmy Panu Bogu za żywych i zmarłych pracowników placówki, którzy swoją

pracą przyczynili się do tworzenia wielkiego dobra w naszej MAŁEJ OJCZYŹNIE.

Homilię mszalną wygłosiła wieloletnia katecheta s. Stanisława Welcz, rozwijając tekst Ewangelii o zapalanej pochodni – uświadamiając zebranym dorosłym i dzieciom, jak przez 60 lat istnienia przedszkola realizowano to ewangeliczne przesłanie, pomagając rodzicom rozwijać w dzieciach Światło Mądrości i Miłości otrzymane w czasie Chrztu Świętego wraz z Łaską Uświęcającą.

Oficjalnego otwarcia obchodów 60-lecia Przedszkola Miejskiego w Tarnobrodzie dokonała dyrektor Maria Serek, witając wszystkich zebranych w Tarnobrodzkim Ośrodku Kultury, a wśród nich starszego wizytatora KO w Lublinie Lucynę Łasochę, Księdza Prałata Edwarda Ludwickiego oraz Księdza Dziekana Ryszarda Sierkowskiego, Przewodniczącego Rady Miejskiej w Tarnobrodzie Ryszarda Kowala, jego zastępczynię - Grażynę Fido- Księżycą, Burmistrza Tarnobrodu Michała Deca, jego zastępcę Mariana Mazurka, Marię Kucharską- Przewodniczącą Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Pani Maria Serek także powitała bardzo gorąco dyrektorki z biłgorajskich przedszkoli oraz dyrektorów i kierowników jednostek oświatowych, a także innych instytucji z

terenu miasta i gminy Tarnogród. Szczególnie serdecznie powitano dzieci i rodziców oraz byłych pracowników i absolwentów przedszkola.

Nie wszyscy zebrani znali historię owej placówki, dlatego też pani dyrektor przedstawiła zebranim jej losy na przestrzeni 60 lat.

Przedszkole w Tarnogrodzie istnieje od 1946 roku. Początkowo mieściło się ono w budynku Szkoły Podstawowej przy ul. Szkolnej. Pierwszą wychowawczynią była Maria Święcicka, wykwalifikowana nauczycielka. Od 1948 roku przedszkole zostało przeniesione tymczasowo do lokalu przy ul. Partyzantów, gdzie mieścił się posterunek Milicji Obywatelskiej. Kierowniczką była wówczas Jadwiga Grasza.

W roku szkolnym 1949/ 1950 placówka znowu zmienia lokalizację i zostaje przeniesiona do prywatnego budynku przy ul. Luchowskiej (obecnie 1 Maja), którego właścicielką była Katarzyna Pudełkiewicz.

Do przedszkola uczęszczało w tym okresie 82 dzieci. Były dwa oddziały. Grupę starszą prowadziła Jadwiga Grasza, pełniąc również funkcję kierowniczkę, a młodszą Maria Kinajluk. Budynek, w którym mieściło się przedszkole, nie był ogrzewany, panowała wilgoć, nie było podłóg, tylko posadzka. W takich warunkach dzieci przebywały do 4 grudnia 1950 r. W następnym roku przeprowadzono remont placówki, jednak dzieci uczęszczały do niej tylko cztery lata, gdyż od 1954r. przedszkole przeniesiono do nieistniejącego obecnie budynku naprzeciwko kościoła parafialnego. W tym czasie instytucją kierowały kolejno: Alicja Piwowarczyk, Krystyna Szymanik, Alicja Pudełko oraz Czesława Kaproń.

Trudne warunki lokalowe i duża liczba dzieci uczęszczających do tej placówki sprawiły, iż z inicjatywy władz gminy i społeczników rozpoczęto prace przy budowie nowego przedszkola z prawdziwego zdarzenia.

Jak podaje „Kronika Przedszkola Miejskiego w Tarnogrodzie”, 30 października 1991r. nastąpiło uroczyste otwarcie nowo wybudowanej placówki przy ul. Kościelnej. Niestety, ani dzieci, ani rodzice, ani nauczyciele długo nie cieszyli się z przestronnych sal i zacisznego miejsca. Czekala nas kolejna przeprowadzka... Przedszkole przeniesiono do Szkoły Podstawowej przy ul. 1 Maja 7. Placówką tą zarządzały kolejno : Czesława Kaproń, Elżbieta Kyc, Krystyna Szymanik oraz Elżbieta Wancisiewicz.

Funkcjonuje ona w tym miejscu do dnia dzisiejszego. Jest przedszkolem rodzinnym, otwartym na potrzeby dzieci i rodziców.

Po wystąpieniu dyrektorki przedszkola głos zabrał Burmistrz Tarnogrodu Michał Dec, gratulując takiej rocznicy. Przypomniiał słowa kanclerza Jana Zamoyskiego: „ Takie będą Rzeczypospolite, jakie ich młodzieży chowanie...” Są one adekwatne w odniesieniu do najmłodszego pokolenia. Burmistrz życzył wszystkim pracownikom wytrwałości, satysfakcji z wykonywanej pracy oraz zdrowia i szczęścia w życiu osobistym. Następnie na ręce pani dyrektor przekazał prezent dla placówki w postaci kserokopiarki, a przedstawicielowi dzieci - słodczyce dla wszystkich przedszkolaków.

Po chwili posypały się kolejne wspaniałe upominki dla dzieci z przedszkola od przedstawicieli wszystkich instytucji w Tarnogrodzie oraz od zaprzyjaźnionych placówek z Biłgoraja.

Po części oficjalnej rozpoczęły się występy wszystkich przedszkolaków. Jako pierwsi pojawili się na scenie podopieczni Krystyny Szymanik, a następnie Elżbiety Wancisiewicz. Obie grupy zaprezentowały piękne wiersze i piosenki, zatańczyły poloneza, dając tym samym świadectwo, iż już w tym wieku wiedzą, co to znaczy być patriotą.

Wiele wzruszeń dostarczył występ maluszków przygotowanych przez Bogumiłę Borową i Violetę Łukaszczyk.

Swoje umiejętności aktorskie wdzięcznie zaprezentowały też czterolatki pod czujnym okiem Danuty Dzwolak.

Na zakończenie grupa pięcioletków Elżbiety Skotnickiej w imieniu wszystkich dzieci wierszami, piosenkami i tańcem wyraziła swoją wdzięczność dyrekcji, nauczycielom oraz wszystkim pracownikom za codzienny trud, wychowanie i opiekę. Mali artyści, mimo ogromnej tremy przed pierwszymi w życiu występami na prawdziwej scenie i tak liczną publicznością, zebrali zasłużone gorące oklaski jako wyraz uznania.

Po części artystycznej pani Maria Serek jeszcze raz serdecznie podziękowała wszystkim, którzy przyczynili się do przygotowania tej pięknej uroczystości: małym aktorom za spontaniczność, rodzicom i pracownikom przedszkola za zaangażowanie, dyrekcji i pracownikom Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury za udostępnienie sali na próby oraz samą uroczystość 60 – lecia, Magdalenie Grabińskiej - Serek za wykonanie pięknej dekoracji, gościom za przybycie, a Gabrielowi Korniakowi oraz Piotrowi Pacykowi za sprawne obsługiwanie aparatury nagłaśniającej.

Szczególne podziękowania zostały skierowane do

władz samorządowych na czele z Burmistrzem Tarnogrodu, który przychylnie odniósł się do zorganizowania tej uroczystości. Wspierał i przygotowania, i wszelkie wcześniejsze przedsięwzięcia. Pani Maria Serek wyraziła także wdzięczność za wspaniały prezent, gdyż w obecnej chwili kserokopiarka jest niezbędnym narzędziem w pracy nauczyciela, służącym jemu, a przede wszystkim dzieciom.

Na zakończenie wszyscy goście zostali zaproszeni na poczęstunek. W bardziej swobodnej atmosferze zebrani mogli porozmawiać i wspominać, oglądając archiwalne zdjęcia sprzed lat, prezentujące nauczycieli, wychowanków czy dawne budynki, w których kolejno mieściło się przedszkole. Fotografie przywoływały wspomnienia najczęściej wesołych zdarzeń z codziennej pracy w placówce, mimo że warunki były nieporównywalnie cięższe od obecnych. Stawały się one również pretekstem do wymiany doświadczeń między emerytowanymi nauczycielkami a obecnie pracującymi, pozwalały porównać dawne i współczesne metody pracy, problemy wychowawcze i możliwości, jakie ma obecnie przed sobą najmłodsze pokolenie i jakie miało to sprzed 60 lat. Wiele osób spotkało się po raz pierwszy po latach. Wspomnieniom i wzruszeniom nie było końca...

Mamy nadzieję, że owa uroczystość pozostanie w pamięci wszystkich uczestników tego święta, a skromne upominki przygotowane przez dzieci dla gości przywołają miłe wspomnienia!

Opracowała

Elżbieta Skotnicka przy współpracy

Marii Serek i s. Stanisławy Welcz

XV SCENA DRAMATYCZNA – Bełżyce 2006

„Świat nie żąda od ciebie ani czynów, ani ofiar... Życie nie jest heroicznym poematem z rolami bohaterów i tym podobnych postaci(...)

Godzinę pomyśleć, na chwilę wniknąć w siebie i postawić sobie pytanie: w jakim stopniu sami bierzemy udział i ponosimy winę za nieład i złość w świecie... Tego nikt nie chce!”

Herman Hesse „Wilk stepowy”

We wrześniu 2006 r. grupa teatralna „Rzykanci” z Publicznego Gimnazjum w Tarnogrodzie wzięła udział w XV Scenie Dramatycznej – Bełżyce 2006. Była to nagroda za występ podczas Powiatowego Przeglądu Teatrów Dziecięcych i Młodzieżowych, który odbył się w marcu br. w Tarnogrodzie. Dlatego na deskach Bełżyckiego Domu Kultury obok uczniów gimnazjum wystąpili również absolwenci tejże szkoły.

Gimnazjaliści mieli okazję zagrać obok zespołów z Lublina, Otwocka, Warszawy, Bielska – Białej. Spektakl był przewidziany na 19:30. Wcześniej młodzież wzięła udział w dwugodzinnych warsztatach teatralnych.

Początkowo nastroje były zróżnicowane... Uczniowie

nie mieli co zrobić z czasem przed występem. A największy niepokój wzbudzała sala klubowa, w której było bardzo jasno. Na szczęście ok. 19:00 zaczęło się zmierzchać. Było to istotne, gdyż w przedstawieniu dużą rolę grało światło. Niepokoiła również widownia, bez której nie ma teatru. Organizatorzy jednak od początku zapewniali, żeby w tym względzie nie mieć powodów do obaw. I nie mylili się...

Od około godziny 18:00 przed MDK w Bełżycach zaczęła się zbierać publiczność. Zapełniała się powoli także sala

klubowa... Odnosiło się wrażenie, że tutejsi mieszkańcy kochają teatr i dbają o rozwój duchowy i intelektualny.

O 19:30 rozpoczął się spektakl „Signum temporis” (Znak czasu) w wykonaniu młodych tarnogrodzian. Sztuka oparta na scenariuszu Adama Łoniewskiego dotyczyła tematu narodzin człowieka, walki o niego dobra i zła oraz przedstawiała świat skalany grzechami – rozpusty, rozwiązłości i zabijania. W wykonaniu tancerzy można było zobaczyć dynamiczne i przewrotne choreografie, pokazujące grzechy współczesnego świata. Jako komentarz do scen posłużyły fragmenty „Wilka stepowego” Hermana Hesse’go. Całość uzupełniały światło i muzyka. Dźwięki zmiksowanej muzyki techno, haevymetalu, rocka były jeszcze jednym znakiem nawiązującym przewrotnie do tytułu spektaklu. Ten, kto liczył na dosłowne potraktowanie tematu, linearną historię o konfliktach między jednostkami i społecznościami, mógł poczuć się rozczarowany.

Spektakl się podobał. Świadczyły o tym gromkie brawa oraz gratulacje innych reżyserów i aktorów.

W sztuce zagrali: Anna Mazurek, Violetta Golanko, Mariola Sereda, Oktawia Wolanin, Monika Szponar, Aneta Skubisz, Katarzyna Szabat, Adrianna Seroka, Kamil Okapić, Alina Widomska, Joanna Malewska, Joanna Szwedo, Magdalena Brzyska, Kamil Gurdziel, Emilia Szuper, Kamil Larwa, Justyna Kowalczyk, Jacek Kierepka, Aleksandra Giza, Alicja Ciołek, Marta Seroka.

Opiekunki: Monika Komosa, Wioletta Książek.
(Pawłowi Kurzydło dziękujemy za użyczenie głośu.)
W. K.

XV Scena Dramatyczna – Bełżyce ‘2006

P r o g r a m

21 września (czwartek)

Godz. 19.30 – kościół parafialny w Bełżycach
Uroczyste odsłonięcie XV Sceny Dramatycznej
– Bełżyce ‘2006
Teatr „Nasz” MDK Bełżyce – Roman Brandstaetter
„Dzień gniewu”,
reżyseria – Józef Kasprzak

Godz. 21.00 – sala widowiskowa MDK

Lubelski Teatr Tańca – Lublin

„Ku dobrej ciszy” Brunowi Schulzowi „Bellissimo”,
reżyseria – Ryszard Kalinowski

22 września (piątek)

Godz. 19.00 – sala widowiskowa MDK

„Szafa” – monodram w wykonaniu Moniki Kufel
– Bielsko-Biała

Scenariusz na podstawie prozy Hanny Krall, Olgi Tokarczuk i tekstów własnych: Monika Kufel i Marcin Biały,
scenografia – Monika Kufel,
muzyka – Krzysztof Figurski,
reżyseria – Wiesław Hejno

Godz. 21.00 – sala widowiskowa MDK

Teatr im. Stefana Jaracza – Otwock

Zdzisław Gozdowa, Waław Sępień

„Przez dziurkę w kurtynie”,
reżyseria – Edward Garwoliński

23 września (sobota)

Godz. 11.00 – sala klubowa MDK – WARSZTATY
– „Zadania aktorskie”

Godz. 18.00 – sala klubowa MDK

Teatr Wielkie Koło – Będzin „Bajki Jacka Placka”,
scenariusz i reżyseria – Jacek Łabacz

Godz. 19.30 – sala klubowa MDK

Teatr „Rzykanci” – Tarnogród,
Adam Łoniewski „Signum temporis”,
reżyseria – Wioletta Książek i Monika Komosa

Godz. 20.00 – sala widowiskowa MDK

Teatr Konsekwentny – Warszawa
Ladislav Fuks „Dobranocka i póki śmierć nas
nie rozłączy”,
scenariusz – Adam Sajnuć,
reżyseria – Agnieszka Czekierda

Godz. 21.30 – sala klubowa MDK

Teatr Panopticum – Lublin
„Poczekalnia” w oparciu o teksty autorów współczesnych,
scenariusz i reżyseria – Mieczysław Wojtas, opracowanie
muzyczne – Jacek Szpunar

Godz. 22.00 – sala widowiskowa MDK

Teatr „Na Walizkach” – Wrocław
„Błazenologia”,
reżyseria – Oleg Jencew

XI festiwal Pieśni Legionowej i Patriotycznej

5 listopada grupa wokalna – instrumentalna z Publicznego Gimnazjum w Tarnogrodzie wzięła udział w XI Festiwalu Pieśni Patriotycznej i Legionowej w Biłgoraju. Realizatorem przedsięwzięcia był Młodzieżowy Dom Kultury przy wsparciu Rejonowego Komitetu Obywatelskiego Ziemi Biłgorajskiej. Honorowy patronat nad imprezą sprawowali Starosta Biłgorajski oraz Lubelski Kurator Oświaty.

Podczas koncertu zaprezentowali się soliści, zespoły wokalne oraz chóry z powiatu biłgorajskiego. W sali widowiskowej można było usłyszeć piosenki starsze i bardziej współczesne, znane i mniej znane. Śpiewano „Mury”, „Miejcie nadzieję”, „Do sosny polskiej”. Sięgano również po dawniejszy, ale wciąż żywy repertuar – „Marsz I Brygady”, „Rozszumiały się wierzyby płaczące”, „Płynie Wisła, płynie”.

Nasz zespół poprzez wykonanie „Murów” J. Kaczmareckiego oraz „Marsza I Brygady” wywalczył tytuł laureata oraz nominację do VII Ogólnopolskiego Festiwalu Pieśni Patriotycznej i Legionowej i Tańca Ludowego organizowanego przez Stowarzyszenie KONAR w Warce, który odbędzie się 28-29 kwietnia 2007 r.

Niezwykle cieszymy się z wyróżnienia, gdyż w tym roku po raz pierwszy wzięliśmy udział w festiwalu i udało nam się zrobić duży krok do przodu. Z powiatu bił-

gorajskiego do Warki zespół tarnogrodzkiego gimnazjum pojedzie wraz z chórem „Milenium” z Frampola, dwójką solistów z MDK oraz solistką z RCZE w Biłgoraju.

Oto skład naszego zespołu: Natalia Wojtków, Michał Malinger, Aneta Skubisz, Anna Mazurek, Adrian Seroka, Oktawia Wolanin, Violetta Golanko, Mariola Sereda, Joanna Szwedo, Alina Widomska, Anna Bordzań, Tomasz Mazurek, Radosław Gancarz, Łukasz Brzyski, Michał Fedec. Opiekunka: Wioletta Książek.

W. K.

AKTORSTWO I POEZJA cz.VII Elżbieta Jaskowska - Święcicka

No i cóż ?

Wiatr przytulił się do muru
pewnie tylko na chwilę.
Nagle oderwie się,
Otoczy lekkością, złocistością liści.
Zdejmie je z drzew,
które jak czarne kolumny
podtrzymują popielate niebo.
Rysunkiem gałęzi
wrastają w puszystość chmur.
Jeszcze mgła łagodna, delikatna
jak spojrzenia starych ludzi.
No i cóż ?
Smutek może być piękny,
łzy mogą być szczęśliwe,
samotność może być uciszeniem,
ale niech to wszystko
nie będzie na zawsze.

Kraków, styczeń 1986 r.

Stara kobieta tańczy,
oddzielona od świata
drzwiami swej samotności.
Zamyka oczy, uśmiecha się,
tańczy, daleko od lustra.
Stara kobieta patrzy w okno,
przez szyby, zamglone jak jej oczy.
Nie wygląda, nie czeka,
patrzy aż do nieba.
Ptaki jak zawsze, jak dawniej
przychodzą, dziobią okruszyny,
nie widzą starości.
Stara kobieta kocha ptaki.

Lublin, grudzień 1980 r.

**LAUREACI I UCZESTNICY V WOJEWÓDZKIEGO KONKURSU POETYCKIEGO
„ŚWIAT WIERSZY NAJPIEWSZYCH 2006”
POCHODZĄCY Z NASZEJ GMINY:**

Anna Śmieciuch

Liceum Ogólnokształcące im. ONZ w Biłgoraju

Ktoś zawiązał mi oczy, unieruchomił
i kazał kłamać

„kłamać” to znaczy mówić nieprawdę
z intencją oszukania

Próbowałam się bronić,
ale zbyt trudno było, nie wytrwałam

„wytrwałość” to znaczy poczucie własnej siły,
mocy i jej granic

Długo nie cierpiałam, nieprzytomna,
udusiłam się własną łzą

„śmierć” to poczucie prawdziwej wolności
bez zawiązanych oczu, kłamstw

wyróżnienie w kategorii szkół ponadgimnazjalnych

biegnie z czerwoną wstążką
wplątana w złote loki
z różowymi okularami na zadartym nosie
w zielonej sukience z nadzieją w kieszeni
z wiarą na ramieniu
miłością się nazwała
zamieszkała w sercu i starzeje się ze mną

III nagroda w kategorii szkół ponadgimnazjalnych

Idę młody genialny,
drzwi zagranicznych ofert otwieram,
siłą wdzieram się „abroad”.

Biegnę młody patriota,
bycie kosmopolitą jest moim celem,
czy jestem z Polski? – Ależ skąd...

Uciekam zdolny genialny,
chowam się daleko z wiedzą
i tylko pieniądze albo nic.

Paulina Larwa

Liceum Ogólnokształcące im. ONZ w Biłgoraju

poeci rozumieją wolność
nie mówiąc o swobodzie słowa
poeci chodzą potargani, zamyśleni
mówią: wariaci
poeci noszą złote lub srebrne łańcuchy
ogromne kamienie rzucają się w oczy
poeci się nie myją: szkoda czasu
poeci
gracze słowa
władcy tuszu
nie są mi obojętni

Joanna Malewska

Publiczne Gimnazjum w Tarnogrodzie

Niby ja
dążę do niby celu
pragnę niby szczęścia
spotykam niby przeciwności
nie wytrzymuję i niby upadam
nie poddaję się i niby nieustannie walczę
niby ja i mój mały świat
niby banalne
niby dziecinne
niby prawdziwe życie?

Spotkanie Koła Diabetyków w Tarnogrodzie By żyło się lepiej

Mało kto wie, że 14 listopada obchodzony był Światowy Dzień Walki z Cukrzycą. Z tej okazji w Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury spotkali się członkowie Koła Diabetyków.

Zgromadzeni mieli okazję wysłuchać wykładów lekarzy i psychologów na temat cukrzycy. Doktor Roman Cichocki podzielił się swoją wiedzą o hemoglobinie glikolizowanej, a doktor Grażyna Klenk wygłosiła wykład „Stopa cukrzycowa”. Zaproszony został także psycholog Dariusz Kolbuch, który zapoznał zebranych z psychologicznym aspektem choroby.

Tym razem na diabetyków podczas kolejnego spotkania czekała miła niespodzianka. Z okazji Światowego Dnia Walki z Cukrzycą młodzież Publicznego Gimnazjum w Tarnogrodzie pod kierunkiem Wandy Fusiarz i Wioletty Książek przygotowała widowisko słowno-muzyczne o zdrowym stylu życia. Uczniowie recytowali wiersze, śpiewali piosenki, inscenizowali scenki, a na koniec podzieliли się swoją wiedzą na temat tego, jak żyć długo i szczęśliwie. I tak oto najważniejsza jest spokojna, bezstresowa egzystencja bez niepotrzebnych nerwów, zabiegania i nałogów. Ćwiczenia gimnastyczne i codzienny spacer pomagają

utrzymać sylwetkę i kondycję. Troska o stałą wagę, najlepiej tę, kiedy mieliśmy 25 lat, przyczynia się do poprawy naszej wydolności. Porad było bardzo dużo i nie sposób wszystkich zapamiętać.

Tuż przed gimnazjalistami swoją wiedzą na temat nowego zestawu witamin i składników

mineralnych „DIABION” podzieliły się przedstawicielki firmy farmaceutycznej MERCK, które na koniec zaproponowały konkurs wiedzy o prezentowanym specyfiku.

Zwycięzca otrzymał od firmy zegar ścienny. Podczas czwartkowego spotkania można było także zmierzyć sobie poziom cukru we krwi.

Cukrzyca uznana została za jedną z chorób cywilizacyjnych XX wieku. Choruje na nią 5% populacji, a liczba ta stale drastycznie wzrasta, zwłaszcza w państwach wysoko rozwiniętych. W naszym kraju na cukrzycę cierpi około dwóch milionów osób, ale została zdiagnozowana tylko u połowy

chorych. Cukrzyca do tej pory jest nieuleczalna.

Postawa członków Koła Diabetyków w Tarnogrodzie daje przykład, jak należy żyć z tą chorobą i jak właściwie dbać o swoje zdrowie. Niech to będzie wzór dla wszystkich, nie tylko tych chorych.

Bartłomiej Smolak

KRÓTKA INFORMACJA O DZIAŁALNOŚCI KOŁA DIABETYKÓW W TARNOGRODZIE

Koło Diabetyków w Tarnogrodzie zostało reaktywowane w czerwcu 2002 roku z inicjatywy kierownika NZOZ w Tarnogrodzie doktora Romana Cichockiego. Personel medyczny placówki przez cały czas wspiera działanie naszego Koła, zarówno lekarze, jak i pielęgniarki. Janina Kubaj opiekuje się dokumentacją i jest bardzo aktywna w organizowaniu spotkań członków Koła i Zarządu.

Obecnie Koło Diabetyków liczy 66 członków. Jego istnienie ma na celu wspieranie ludzi w walce z cukrzycą. W każdym miesiącu w pierwszy czwartek oprócz wakacji odbywają się spotkania osób należących do Koła i zainteresowanych wspieraniem bliskich chorych na cukrzycę. Dzięki uprzejmości dyrektora Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury mamy zapewnione miejsce spotkań. Odbywały się one także w czasie generalnego remontu w wyżej wymienionym obiekcie.

Cenimy sobie wartość edukacyjną naszych spotkań. W tym roku wykłady wygłosili na nich:

- doktor Grażyna Klenk na temat: „Stopa cukrzycowa”
- doktor Roman Cichocki na temat: „Hemoglobina glikolizowana”
- psycholog Dariusz Kolbuch na temat: „Psychologiczne aspekty choroby”.

W grudniu odbędzie się drugie spotkanie z psychologiem.

Zadowoleni jesteśmy ze współpracy z Urzędem Miejskim w Tarnogrodzie. Dzięki jego wsparciu zakupiony został aparat do pomiaru hemoglobiny glikolizowanej. Badania takie wykonano u 22 osób przy współpracy z firmą MERCK. Informują one chorych na cukrzycę i lekarzy o stanie wyrównania cukru i dają możliwość szybkiego reagowania, jeśli wyniki są złe. Naszą działalność wspiera także Centrum Pomocy Rodzinie w Biłgoraju.

Koło dysponuje 9 glukometrami, które mogą wypożyczać chorzy członkowie Koła, jak i inne osoby według opracowanego w tym roku regulaminu. Z pomocy Koła korzystały młode kobiety, u których cukrzyca ujawniła się w okresie ciąży.

Obecnie podlegamy Zarządowi Wojewódzkiemu Polskiego Stowarzyszenia Diabetyków w Lublinie. Jesteśmy zadowoleni ze współpracy. Mamy dobry przepływ informacji, zaprasza się nas na spotkania w Lublinie. Przesłano tam dokument zawierający informacje statystyczne odnoszące się do naszego Koła.

Na początku roku 2006 podjęto inicjatywę zabiegania o środki finansowe od podatników w wysokości 1%. Zadbano o odpowiednie formularze: „Pomóż chorym na cukrzycę i przekaz 1% podatku na konto Polskiego Stowarzyszenia Diabetyków” i rozprowadzono je wśród zainteresowanych.

Osoby należące do Koła bądź współpracujące z nimi korzystały ze spotkań wyjazdowych (np. w Lublinie z okazji Światowego Dnia Walki z Cukrzycą).

Podczas gminnych uroczystości dożynkowych personel medyczny NZOZ i członkowie Koła dokonywali bezpłatnych pomiarów poziomu glukozy we krwi i ciśnienia tętniczego. Z takich badań skorzystało około 130 osób.

Pracą Koła kieruje Zarząd w składzie:

Przewodniczący: Zdzisław Karczmarzyk

Zastępca: Janusz Buńko

Skarbnik: Janina Magoch

Sekretarz: Krystyna Kulasza

Członek: Roman Cichocki

Pracę Zarządu nadzoruje Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący: Władysław Chodkiewicz

Zastępca: Janina Kubaj

Członek: Krystyna Borek

Tarnogród, dnia 16.11.2006r.

Roman Cichocki

Janina Kubaj

Krystyna Kulasza

SAMORZĄD

RADA MIEJSKA V KADENCJI W TARNOGRODZIE

Eugeniusz Stróż
Burmistrz Tarnobrzegu

Janusz Skubisz
Przewodniczący Rady Miejskiej

Grażyna Fido-Księżycka
Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej

Henryk Pędziwiater

Zenon Krasowski

Henryk Miškowiak

Czesława Łupicka

Kazimierz Wolanin

Piotr Marczak

Bernardyna Gurdziel

Halina Larwa

Józef Blicharz

Ryszard Kowal

Jan Pawlik

Henryk Żmijan

I SESJA RADY MIEJSKIEJ V KADENCJI W TARNOGRODZIE

W TARNOGRODZIE 15 PAR ŚWIĘTOWAŁO JUBILEUSZ

Dnia 7 października br. W Tarnogrodzie odbyła się uroczystość 50-LECIA POŻYCIA MAŁŻEŃSKIEGO, którą poprzedziła Msza Święta w kościele parafialnym, a następnie w Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury spotkały się z władzami miasta pary świętujące jubileusz i ich rodziny. Zgodność pożycia małżeńskiego, trud pracy i wyrzeczeń dla dobra założonej przed pół wiekiem rodziny docenione zostały przez władze państwowe, czego dowodem są przyznane przez Prezydenta RP specjalne odznaczenia – medale „ZA DŁUGOLETNIĘ POŻYCIE MAŁŻEŃSKIE”. Aktu dekoracji dokonał Burmistrz Tarnogrodu Michał Dec przy udziale Przewodniczącego Rady Miejskiej Ryszarda Kowala oraz zastępcy Burmistrza Tarnogrodu Mariana Mazurka.

I tak ZŁOTE GODY świętowali z Tarnogrodu: Henryk i Bronisława Capowie, Marian Roch i Stanisława Chmieleccy, Karol i Leokadia Dołomisiewiczowie, Stanisław i Teresa Lisowie, Stanisław i Alicja Teresa Surmaczowie, z Woli Różanieckiej: Adam i Janina Myszkowiakowie, z Różańca: Bolesław i Teresa Bukowińscy, Tadeusz i Marianna Kowalowie, Jan i Janina Okapcowie, Edward i Apolonia Padyjaskowie, Józef i Emilia Romańczukowie, Władysław i Katarzyna Serafinowie, Andrzej i Aniela Rojowie, Jerzy Dyonizy i Bronisława Wesołowscy.

Świętujące pary łącznie wychowały 46 dzieci, doczekały się 100 wnuków i 5 prawnuków.

Po części oficjalnej odbyła się część artystyczna w wykonaniu młodzieży z Publicznego Gimnazjum w Tarnogrodzie, przygotowana przez Monikę Komosę i Jolantę Grelak. Wystąpiła też Kapela Ludowa z Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury pod kierownictwem Heleny Zajac.

Teresa Papuga

OBCHODY ŚWIĘTA NIEPODLEGŁOŚCI W TARNOGRODZIE

11 listopada to największe święto narodowe Polaków. Tego dnia 88 lat temu nasza Ojczyzna po 123 latach niewoli odzyskała niepodległość. Powinniśmy tę uroczystość traktować jako dzień pełen szczęścia i radości.

Właśnie w takim duchu przebiegały w Tarnogrodzie tegoroczne obchody Święta Niepodległości.

Uroczystości rozpoczęły się zbiórką pocztów sztandarowych, Strażackiej Orkiestry Dętej, przedstawicieli zakładów pracy, samorządu, dzieci i młodzieży szkolnej oraz wielu mieszkańców na placu przed Tarnobrzegim Ośrodkiem Kultury. Zgromadzeni przeszli do kościoła pw. Przemienienia Pańskiego w Tarnobrzegu, gdzie złożono wiązanek kwiatów przy pomniku upamiętniającym powstańców 1863 r. Przy pomnikach wartę honorową zaciągnęli uczniowie Publicznego Gimnazjum. O 11.00 rozpoczęła się uroczysta msza święta w intencji Ojczyzny. Po nabożeństwie mieszkańcy udali się do TOK, gdzie część artystyczną rozpoczął polonez w wykonaniu zespołu tanecznego działającego przy Tarnobrzegim Ośrodku Kultury, prowadzonego przez Barbarę Gmyz.

Następnie widzowie obejrzeni montaż słowno – muzyczny w wykonaniu uczniów Szkoły Podstawowej w Tarnobrzegu. Mogli odbyć podróż z pieśnią poprzez dzieje narodu polskiego, jego zwycięstwa i klęski. Na przestrzeni wieków w naszym kraju powstało wiele pieśni patriotycznych, z których zostały zaprezentowane te bardzo popularne, jak i te, które powinniśmy znać.

Koncert przygotowali pedagodzy ze Szkoły Podstawowej im. Marii Curie – Skłodowskiej: dyr. Jolanta Smolak

i nauczyciele: Anna Kuziak, Bożena Śmieciuch i Andrzej Kusiak. Dekorację zaprojektowały i wykonały: Marta Lisičan i Małgorzata Glinianowicz przy współudziale pracowników TOK. W koncercie wystąpili uczniowie, członkowie zespołu wokalnego „Marysieńka”, nauczyciele: Danuta Kurkowska, Stanisława Korpala, Teresa Korpala, Jan Jabłoński, Andrzej Pleskacz oraz rodzice uczniów: Grzegorz Szejnmler, Piotr Pacyk, Tomasz Sikora, Sławomir Małysz, Halina Konopka.

Na program przygotowany przez Szkołę Podstawową im. Marii Curie – Skłodowskiej złożyły się pieśni patriotyczne, wiersze, scenka dotycząca historii powstania „Mazurka Dąbrowskiego”, a także informacje o genezie pieśni prezentowane przez konferansjerów: Martę Wanciewicz i Adriana Spustka.

Mottem uroczystości były słowa J. Mączki „I w niebo pieśni popłynę orędzie”. Występ uatrakcyjniła Strażacka Orkiestra Dęta pod batutą Wojciecha Baszkiewicza, która wykonała pieśni patriotyczne, np. „Rotę”, „Boże, coś Polskę”, a także inne melodie. Koordynatorami obchodów Święta Niepodległości byli dyrektor i pracownicy Tarnobrzegskiego Ośrodka Kultury, przygotowali oni scenariusz uroczystości, nagłośnienie, oświetlenie sceny, stroje, afisze i zaproszenia oraz czuwali nad realizacją scenariusza.

Pieśni zawsze były i są nadal manifestacją naszej wspólnoty i tożsamości narodowej w kraju i poza jego granicami. Budzą wspomnienia rodzinnego domu, echa dawnych lat. Przekazujemy je następnym pokoleniom. Nic też dziwnego, iż program przygotowany przez Szkołę Podstawową im. Marii Curie – Skłodowskiej w Tarnobrzegu i melodie w wykonaniu Strażackiej Orkiestry Dętej zostały nagrodzone oklaskami na stojąco.

Na zakończenie Burmistrz Tarnobrzegu Michał Dec podziękował mieszkańcom za liczne przybycie, natomiast młodym i dorosłym wykonawcom za zaprezentowanie wspaniałej części artystycznej. W nagrodę dzieci występujące w części artystycznej otrzymały laski: SP w Tarnobrzegu ufundowała batony oraz napoje, a TOK – cukierki.

Anna Kuziak, Bożena Śmieciuch

MONOGRAFIA TARNOGRODU

Mieszkańcy Tarnogrodu oraz wszyscy ci, którzy interesują się historią naszego powiatu, mogą już nabyć długo oczekiwaną monografię „Dzieje Tarnogrodu”, wydaną pod redakcją prof. Ryszarda Szczygła.

6 listopada odbyło się uroczyste spotkanie wszystkich tych, dzięki którym monografia mogła powstać. Był prof. Ryszard Szczygieł oraz inni autorzy monografii, władze samorządowe, ludzie, którzy służyli pomocą przy pisaniu „Dziejów Tarnogrodu”.

Monografia jest grubym 400-stronicowym tomem, w którym czytelnik może odnaleźć wszystko, co interesuje go na temat historii miasta. Pierwszy rozdział autorstwa Józefa Wojtanowicza dokładnie opisuje środowisko fizyczno-geograficzne Tarnogrodu. Kolejne rozdziały, a jest ich wszystkich dwanaście, są dokładnym opisem historii Tarnogrodu od początków jego powstania aż do czasów współczesnych.

Wcześniej, w roku 1970, powstała monografia autorstwa księdza prałata Wincentego Depczyńskiego wydana przez Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej. Edycja ta miała jednak ograniczoną objętość i była oceniana.

Historia „Dziejów Tarnogrodu” sięga początku lat 90., kiedy ówczesne władze podjęły inicjatywę wydania monografii miasta. Dobrą datą miał być rok 1997 - wtedy Tarnogród obchodził jubileusz 430 - lecia. Nie udało się jednak zgromadzić na czas wszystkich badań nad historią miasta i wydanie monografii zostało przełożone. Zmieniła się część autorów, przystąpiono do nowych badań nad dziejami grodu. W czerwcu 2006 roku wszystkie prace zostały zakończone.

W ten sposób, tuż przed kolejnym wielkim jubileuszem 440 - lecia Tarnogrodu, wydana została bardzo bogata w informacje monografia, będąca ważnym prezentem zarówno dla mieszkańców, jak i samego miasta.

Bartłomiej Smolak

Modernizacja budynku Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury

W październiku br. zakończyły się prace związane z przebudową (modernizacją) Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury. Projekt zrealizowano ze środków Ministra Kultury w ramach Programu Operacyjnego „Promesa Ministra Kultury” i w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004 – 2006” w ramach priorytetu „Zrównoważony rozwój obszarów wiejskich” - Działanie „Odnova wsi oraz zachowanie i ochrona dziedzictwa kulturowego”.

Cała procedura ubiegania się o środki finansowe przebiegała w przeciągu kilku miesięcy.

1. 26 października 2004 r. - 29 marca 2005 r. – Przygotowanie i odebranie dokumentacji technicznej projektu pn. „Przebudowa (modernizacja) Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury”.
2. 04 marca 2005 r. - Uzyskanie decyzji pozwolenia na budowę.

3. 21 czerwca 2005 r. – Złożenie wniosku o dofinansowanie zadania ze środków Ministra Kultury w ramach programu operacyjnego „Promesa Ministra Kultury” na kwotę w wysokości 20% wartości zadania.
4. 25 sierpnia 2005 r. – Podpisanie Porozumienia Nr 2457/JST/2005/DWS pomiędzy Ministrem Kultury Waldemarem Dąbrowskim a Gminą Tarnogród określającą 20% udziału środków finansowych Ministra Kultury w kosztach kwalifikowanych projektu.
5. 13 lipca 2005 r. - Złożenie wniosku o dofinansowanie projektu w Urzędzie Marszałkowskim w Lublinie jako Instytucji Wdrażającej Sektorowego Programu Operacyjnego „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004 – 2006” w naszym województwie. Pomyślny przebieg procedury oceny formalnej, merytorycznej i akceptacja wniosku aplikacyjnego o dofinansowanie projektu.

6. 01 lutego 2006 r. - Zawarcie umowy Nr 61412-UM4300083/06 z Samorządem Województwa Lubelskiego.
7. 02 lutego 2006 r. - Wszczęcie procedury przetargowej.
8. 20 kwietnia 2006 r. - Zakończenie prac Komisji Przetargowej oraz wybór wykonawcy.
9. 23 maja 2006 r. - Początek realizacji projektu: remont konstrukcji i wymiana pokrycia dachowego wraz z montażem okien dachowych. Prace polegały na demontażu istniejącego pokrycia dachowego oraz miejscowego wzmocnienia krokwi. Z powodu wykrytej niedrożności rozebrano oraz wymurowano nową konstrukcję kominów wentylacyjnych. Kolejne prace to: wymiana stolarki okiennej oraz drzwiowej zewnętrznej, wybudowanie nowego holu wraz z częścią sanitarną, modernizacja instalacji elektrycznej, wykonanie nowej elewacji budynku, cokołu, opaski przy budynku (wąski chodnik wokół budynku z kostki brukowej zabezpieczający napływ wody w kierunku budynku), schodów zewnętrznych oraz podjazdu (pochylni) przystosowanego dla potrzeb osób niepełnosprawnych. Pomieszczenia po byłej kotłowni zostały zaadaptowane i przystosowane do prowadzenia działalności kulturalnej.
10. 10 października 2006 r. - Zakończenie prac modernizacyjnych.
11. 12 października 2006 r. - Komisyjny odbiór wykonanych robót.
12. 21 listopada 2006 r. - Złożenie w Instytucji Wdrażającej formularza wniosku o płatność.

Początki budowy TOK sięgają roku 1949. Mury wzniesiono w roku 1949. Prawdopodobnie budynek równolegle budowano i projektowano, bowiem jak wynika z zapisów protokołu z czerwca 1954 r., nie rozpoczęto robót budowlanych, gdyż brakowało rysunków projektowych w „przedsiębiorstwie budowlanym”. Budynek obecnego Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury został oddany do użytku jako Wiejski Dom Kultury w 1956 roku. Obiekt posiada salę widowiskową na 250 miejsc z dużą sceną i zapleczem. TOK pełni ogromną funkcję w rozpowszechnianiu i krzewieniu kultury w całej Polsce. Odbyna się w nim wiele imprez cyklicznych. Do największych zaliczamy Ogólnopolski Sejmik Teatrów Wsi Polskiej. Budynek z roku na rok ulegał niszczeniu. Tracił swe walory estetyczne i funkcjonalne.

Uzyskanie środków finansowych w ramach promesy Ministra Kultury w wysokości 20% wartości zadania, tj. 80.507 zł, stanowiło pierwszy krok w skompletowaniu dokumentacji wniosku do SPO, który złożono dn. 13 lipca 2005 r. w Urzędzie Marszałkowskim w Lublinie w odpowiedzi na ogłoszony nabór projektów.

W styczniu 2006 roku wniosek poddany kolejno ocenie formalnej oraz merytorycznej otrzymał pozytywną ocenę i został zakwalifikowany do współfinansowania. Wysokość dofinansowania uzyskana w ramach SPO wyniosła 80%, tj. 322.027 zł.

Jako że Gmina Tarnogród jest podatnikiem podatku VAT, więc nie ma możliwości jego odzyskania. Dlatego kosztem kwalifikowanym we wniosku była wartość netto, tj. 402.534 zł. Całkowita wartość zadania wyniosła 478.444 zł. Różnica ta została pokryta ze środków własnych gminy.

Podpisanie umowy Nr 61412-UM4300083/06 między Samorządem Województwa Lubelskiego jako „Instytucji Wdrażającej” a Gminą Tarnogród miało miejsce w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Lubelskiego, Departamencie Wdrażania Programów dnia 1 lutego 2006 r.

W dniu 2 lutego 2006 r. została wszczęta procedura przetargowa o udzielenie zamówienia publicznego oraz wyłonienie wykonawcy. Złożono 4 oferty. Jedna z ofert została odrzucona z powodu niespełnienia istotnych warunków zamówienia. Jako wykonawcę zadania wybrano Lubaczowskie Przedsiębiorstwo Budowlane Sp. z o.o. 37 - 600 Lubaczów, ul. Chopina 36.

Niezwłocznie po podpisaniu umowy inwestor rozpoczął prace modernizacyjne od remontu konstrukcji dachu budynku. Polegały one na demontażu istniejącego pokrycia oraz miejscowego wzmocnienia krokwi. Następnie w ramach prac dodatkowych rozebrano oraz wymurowano nową konstrukcję kominów wentylacyjnych. Kolejnym etapem było wykonanie „łączenia” dachu oraz jego pokrycie wraz z montażem okien dachowych. Po wykonaniu tych czynności przystąpiono do wymiany stolarki okiennej i drzwi zewnętrznych oraz robót rozbiórkowych. Wybudowano nowy hol wraz z częścią sanitarną oraz przystąpiono do robót związanych z modernizacją instalacji elektrycznej. Następnym etapem było wykonanie nowej elewacji budynku, cokołu, opaski przy budynku (systemu odprowadzania wody), schodów zewnętrznych oraz podjazdu (pochylni) dla osób niepełnosprawnych.

W przyszłości planujemy w dalszym ciągu starać się o dostępne środki Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach nowych programów operacyjnych oraz o dostępne fundusze z Unii Europejskiej. Wiemy, że nie będzie to łatwe, gdyż obecnie skala potrzeb w województwie lubelskim na inwestycje w dziedzinie kultury wydaje się przerastać możliwości finansowe, które będą do dyspozycji w nowym okresie budżetowym Unii Europejskiej, tj. 2007-2013. Dołożymy jednak starań, aby spełnić oczekiwania mieszkańców i kontynuować dalsze prace związane z poprawą warunków obsługi, funkcjonalności i estetyki wnętrza budynku TOK, bowiem istnieje pilna potrzeba dalszej modernizacji pomieszczeń i dokończenia ich remontu.

Bogdan Graszka
Podinspektor ds. promocji i rozwoju
Urzędu Miejskiego w Tarnogrodzie

KRONIKA WYDARZEŃ

7 października w TOK Tarnogrodzka Kapela Ludowa koncertowała dla par z terenu naszej gminy, które przeżyły wspólnie pół wieku. W czasie jubileuszu nie zabrakło marsza weselnego i tradycyjnej piosenki „Gorzko, gorzko”, a na twarzach jubilatów pojawiła się radość, zaś w myślach wspomnienia sprzed 50 lat.

9 października Klub Seniora z Tarnogrodu wraz z innymi zaprzyjaźnionymi klubami spotkał się w Dołhobyczowie na kresach wschodnich. Tam wymieniono się przepisami kulinarnymi, między innymi potrawami wigilijnymi. Nie zabrakło również wspólnego śpiewania i recytacji.

17 października w Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury odbyło się spotkanie rolników z Powiatowym Lekarzem Weterynarii.

24 października w TOK odbyło się szkolenie rolno – środowiskowe zorganizowane przez Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Biłgoraju.

26 października w Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury odbyło się spotkanie Klubów Seniora z Józefowa, Zwierzyńca, Szczepieszyna, Dołhobyczowa i Tarnogrodu. Gospodarze zadbali o poczęstunek, muzykę i miłą atmosferę.

7 listopada odbyło się ostatnie, podsumowujące spotkanie Społecznego Komitetu Budowy Pomnika Papieża Jana Pawła II w Tarnogrodzie, podczas którego wręczono darczyńcom podziękowania, pamiątkowe medale i statuetki.

19 listopada tarnogrodzkie zespoły artystyczne, tj. zespół teatralny ze sztuką „Posażna jedynaczka” A. Fredry i Tarnogrodzka Kapela Ludowa, wystąpiły na VI Biesiadzie Kół Gospodyń Wiejskich w Rymanowie w woj. podkarpackim, mieście z podobną liczbą mieszkańców jak Tarnogród. Zespoły działające

przy TOK bardzo godnie zaprezentowały nasze miasto. Artyści zostali ciepło przyjęci przez wypełnioną po brzegi widownię Domu Kultury w Rymanowie, a Burmistrz Miasta i Dyrektor Wojewódzkiego Domu Kultury w Rzeszowie zapewnili o stałej współpracy.

*

Tarnogrodzki Ośrodek Kultury już po raz 9. ogłosił konkurs pod nazwą „Boże Narodzenie: Pieśni – Plastyka”, który ma na celu upowszechnianie bogatych tradycji świąt Bożego Narodzenia oraz popularyzację znanych kolęd i pastorałek. W konkursie mogą uczestniczyć zespoły instrumentalno – wokalne, chóry, soliści, plastycy – amatorzy, w tym uczniowie szkół podstawowych, gimnazjum i szkół średnich. Warunkiem uczestnictwa jest dostarczenie do organizatora wypełnionej karty zgłoszenia. Finał imprezy wraz z wręczeniem nagród odbędzie się 7 stycznia 2007 roku w sali widowiskowej TOK.

*

3 grudnia odbył się koncert słuchaczy Ogniska Muzycznego. Wystąpili podopieczni Jacka Sochockiego.

*

Zespoły taneczne działające przy Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury wznowiły zajęcia. W Dniu Narodowego Święta Niepodległości zaprezentowały nowy układ poloneza.

*

9 grudnia w Tarnogrodzie odbyły się uroczystości związane z 25. rocznicą pacyfikacji Kopalni „Wujek”. W wyniku tych wydarzeń roku 1981 zginął tarnogrodzianin Krzysztof Giza. Przybyli przedstawiciele władz i orkiestra dęta z kopalni „Bogdanka” w Łęcznej.

*

W Sali klubowej Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury oglądać można wystawę rysunku i malarstwa Pawła Gryki, laureata konkursu wojewódzkiego „TRIENNALE SZTUKI 2006”. Autor prac od wielu lat z pasją i upodobaniem tworzy swe prace. Ciągłe poszukuje nowych środków wyrazu, stosuje różnorodne tech-

niki: ołówek, długopis, pióro i tusz, pokrywa kartkę werniksem i wręcz wyciska, rysuje tworząc dodatkowe efekty. Motyw przewodni jego prac jest prosty – kobieta lub mężczyzna. Temat kompozycji to interpretacja otaczającego świata, codzienne radości i smutki. Przedstawia jak gdyby jedną chwilę, jeden moment z życia człowieka, to, co bliskie.

*

5 grudnia w sali klubowej Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury odbyło się spotkanie dzieci z Mikołajem .

*

Tarnogrodzki Ośrodek Kultury serdecznie zaprasza w styczniu wszystkich pasjonatów i miłośników przyrody na wystawę fotografii Kamila Rogali. Autor, mieszkaniec Tarnogrodu, z zawodu weterynarz, od kilkunastu lat z zamiłowaniem zajmuje się fotografią. Ujął w obiektywie miejsca, do których cywilizacja nie dotarła.

NAPISALI DO NAS

Warszawa, 01.11.2006 r.
Szanowna Redakcjo!

Uprzejmie dziękuję za przysłanie mi dwu numerów „Kwartalnika Tarnogrodzkiego” oraz jubileuszowego biuletynu „To już 50 lat...” o działalności Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury. Obydwa wydawnictwa są bardzo cenne z uwagi na treść i szatę graficzną oraz piękny język polski.

Czytałam je z dużą przyjemnością. Pragnę wyrazić szacunek dla wydawcy i redaktorów za staranność, dobór treści. Nie mogę uczynić tego osobiście, bo po operacji stawu biodrowego chodzę z wielkim trudem, korzystając z laski.

Łączę wyrazy szacunku i pozdrawiam
M. H. Dołomisiewicz

PODZIĘKOWANIA

Wszystkim Wyborcom z terenu Miasta i Gminy Tarnogród, Gminy Biszczka i Gminy Potok Górny, którzy poparli moją osobę w wyborach na Radnego Powiatu Biłgorajskiego, składam gorące podziękowanie.

Zapewniam, że dołożę wszelkich starań, by nie zawieść Państwa oczekiwań.

Józef Czarny

Szanowni Mieszkańcy!

Wyborcom, którzy poparli moją osobę, pragnę przekazać serdeczne podziękowania i obietnicę oddanej pracy dla spełnienia Waszych oczekiwań.
Pozostałym deklaruję współpracę i wspólne działanie na rzecz osiągnięcia korzystnych wyników dla rozwoju naszej Gminy.

*Z wyrazami szacunku Burmistrz Tarnogrodu
mgr inż. Eugeniusz Stróż*

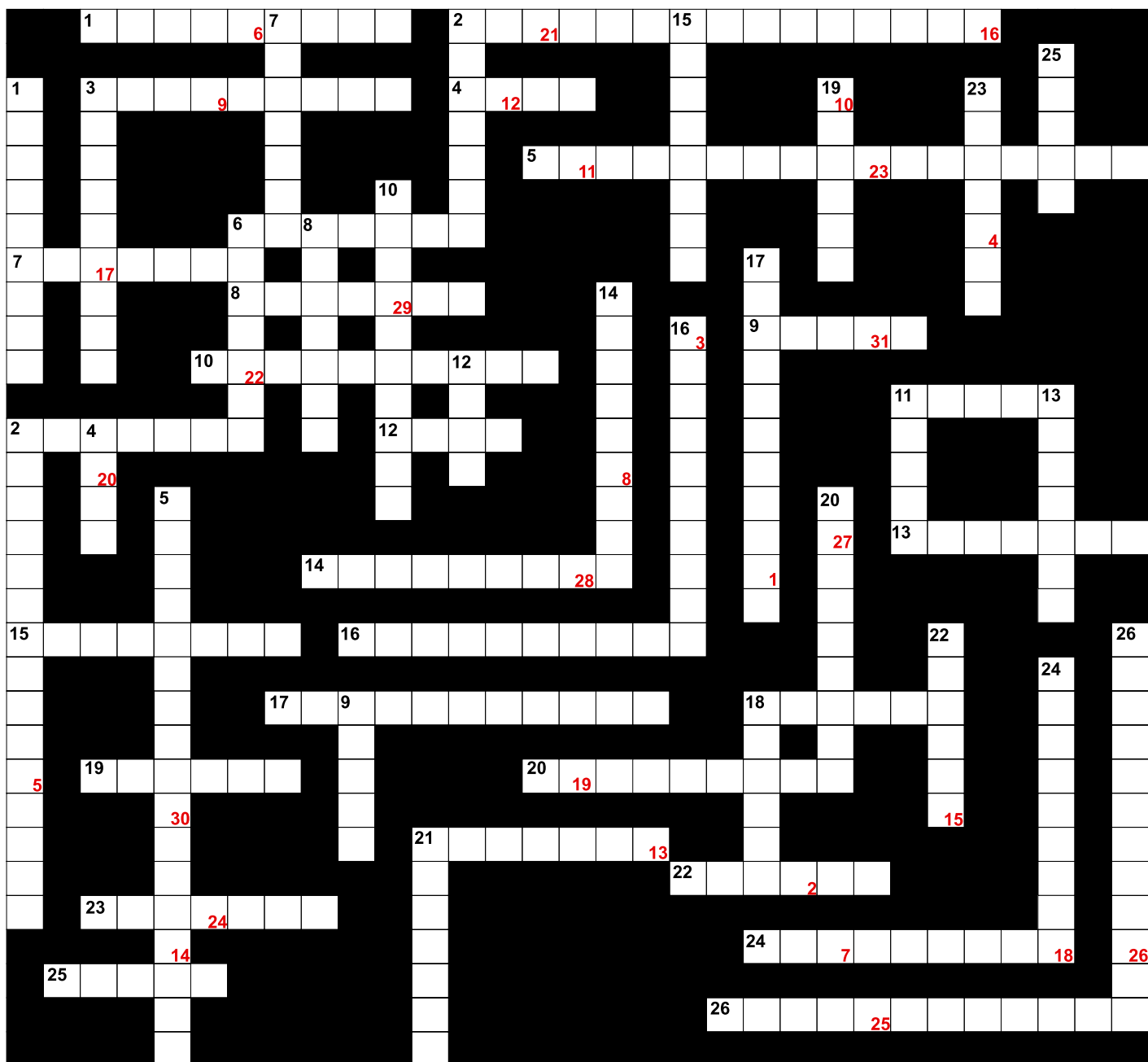
Tarnogrodzki Ośrodek Kultury składa serdeczne podziękowania wszystkim sponsorom, którzy poprzez wsparcie finansowe przyczynili się do zorganizowania XXIII Ogólnopolskiego Sejmiku Teatrów Wsi Polskiej. W tym roku pomocy udzielili:

*Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
Urząd Marszałkowski w Lublinie,
Starostwo Powiatowe w Biłgoraju,
Burmistrz Tarnogrodu,
VAN-PUR Rzeszów,
AMBRA S.A. Wola Duża k.Biłgoraja,
Prywatna Apteka mgra Piotra Księżyckiego,
Bank Spółdzielczy w Tarnogrodzie,
Masarnia NIEŚCIOR w Księżpolu*

Zarząd Tarnogrodzkiego Towarzystwa Regionalnego składa serdeczne podziękowania Januszowi Rojowi i Andrzejowi Pytlakowi z firmy BLACK RED WHITE za pomoc przy pozyskaniu mebli do urządzenia biura stowarzyszenia.

KRZYŻÓWKA

1.... strażacka pod batutą W. Baszkiewicza; 2.a/ Tytuł nadany gminie Tarnogród przez Prezydenta RP w 2004 r; 2.b/ Z tego drewna zbudowany był ok. 1600 r. kościół św. Rocha; 3. Złoża naturalne paliwa odkrytego na terenie gminy Tarnogród; 4. Pomnikowe rosną w parku Zespołu Szkół Agrotechnicznych w Różańcu Pierwszym; 5. Znana potrawa regionalna z kaszy gryczanej, ziemniaków i dodatków; 6. Pod wezwaniem św. Trójcy w Tarnogrodzie z lat 70. XIX wieku; 7. Nazwa wąwozu, w którym Rosjanie dokonali masakry powstańców styczniowych; 8. Coś bardzo smacznego; 9. Zasadźca i organizator naszego grodu; 10. Autor obrazów w wielkim ołtarzu kościoła pw. Przemienienia Pańskiego; 11. Dyrektor TOK od 1965 r. i organizator Sejmików Wiejskich Zespołów Teatralnych; 12. Aron-Ha-ko-desz ,w którym przechowywana jest; 13. Doroczny targ odbywający się od XVII w. Tarnogrodzie; 14. W cerkwi przegroda oddzielająca ołtarz od reszty budynku; 15. Wybudowana w końcu XVII w. murowana budowla, istnieje do dziś; 16. Jedno z rzemiosł w XVIII - wiecznym Tarnogrodzie; 17. Po upadku powstania styczniowego carat nasilił tę akcję na ziemiach między Bugiem a Wisłą; 18. Cmentarz żydowski; 19. Tarnogrodzianin, złoty medalista w szermierce na Olimpiadzie Niepełnosprawnych w Sydney w 2000 r; 20. Gród, na którego terenie zlokalizowano Tarnogród; 21. W 1915 r. wojska rosyjskie ewakuowały... prawosławną z Tarnogrodu; 22. Stał pośrodku rynku w Tarnogrodzie – drewniany; 23. Od 1984 r. Tarnogród jest tym dla polskiego teatru wiejskiego; 24. Rokokowy krzyż z wyobrażeniem Jezusa znajdujący się w kościółku św. Rocha; 25. Po 1842 r. w Królestwie Polskim – powiat; 26. Związek szlachty w Tarnogrodzie przeciwko pobytowi wojsk saskich w Polsce;

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

Rozwiązanie krzyżówki prosimy przesyłać na adres redakcji.

Opr. Maria Buzuk

Rozwiązanie krzyżówki z numeru 28.:
Dożynki Powiatowe

Rozwiązanie zagadki fotograficznej z nru 28.:
„KINO GRUNWALD”,
rok likwidacji 1990

OGŁOSZENIE

**Tarnogrodzki Ośrodek Kultury organizuje BAL SYLWESTROWY.
Zagra zespół „PO PROSTU”. Serdecznie zapraszamy!!!**

Na okładce znajdują się: reprodukcja obrazu „Pokłon Trzech Króli” Petera Paula Rubensa oraz fotografie Lecha Laskowskiego.

WYDAWCA: Tarnogrodzkie Towarzystwo Regionalne ADRES: 23-420 Tarnogród ul. Rynek 18, tel. 084 689 70 21

REDAKTOR NACZELNY: Władysław Dubaj

REDAKTORZY WYDANIA: Joanna Bulińska, Renata Ćwik, Kazimiera Dyjak, Piotr Majcher

SPOŁECZNA RADA REDAKCYJNA: Maria Buzuk, Monika Komosa, Beata Aleksandra Kowal, Krystyna Kowal, Anna Kuziak, Elżbieta Maśko, Bożena Śmieciuch, Małgorzata Paul-Zajac, Dariusz Zajac, Helena Zajac

ZDJĘCIA: Grzegorz Piskorski, Mateusz Łysakowski, Marek Waluda, Henryk Borowy, Katarzyna Łysakowska

SKŁAD KOMPUTEROWY: Łukasz Mosakowski

DRUK: Zakład Poligraficzny „Helvetica” Biłgoraj

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i adiustacji tekstów.

XXIII OGÓLNOPOLSKI SEJMIK TEATRÓW WSI POLSKIEJ TARNOGRÓD 13-15 PAŹDZIERNIKA 2006 r.

Uczestnicy, sympatycy
i goście sejmikowi

Zespół Folklorystyczny
„Łaguszowianki” z Łaguszowa
(pow. zwoleński, woj. mazowieckie)
„PIERZAKI”

Zespół Teatralny
„Zielawa” z Rossosza
(pow. bialski, woj. lubelskie)
„NA ULICY SZYROKIEJ,
czyli WIOŚNIANKI”